

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 101: Forslag til lov om ændring af lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension og lov om godtgørelse ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse. (Nedsættelse og udvidelse af kompensationsordningen, udvidelse af pensionsinformationssystemet m.v.).

Af arbejdsministeren (Ove Hygum).

(Fremsat 10/11 2000).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Lone Møller (S):

Ved enhver finanslov er det jo sådan, at der er nogle udgifter, og at der er nogle indtægter. Indtægterne skal dække udgifterne, og det her forslag er en del af det indtægtsgrundlag, som vi har for finansloven.

Med dette lovforslag bliver den rabat, som arbejdsgiverne får på deres ATP-bidrag, sat ned. Det er det såkaldte kompensationsbidrag. Det er virksomhederne selvfølgelig ikke særlig glade for.

Jeg synes altså ikke, det er urimeligt, at også erhvervslivet er med til at betale for de velfærdsforbedringer, som vi alle sammen ønsker os. Uden indtægter kan vi nu engang ikke dække de udgifter, der er på finansloven. Den rabat på ATP-bidraget, som arbejdsgiveren får, skal også administreres; det koster penge. Hidtil har det været staten, der betalte. Eftersom det er arbejdsgiverne, der får kompensationen, synes jeg ærlig talt også, at det er helt o.k., at de selv betaler for administrationen af ordningen.

Et andet element i lovforslaget er ikke en indtægtskilde, det er i virkeligheden en håndsrækning til de færøske og grønlandske virksomheder. De vil fremover også få udbetalt kompensation for deres ATP-bidrag på lige fod med danske og udenlandske virksomheder. Det er ca. 75 virksomheder, som med dette udmærkede lovforslag bliver stillet lige med alle andre virksomheder, og det kommer endda til at ske med tilbagevirkende kraft.

Et tredje element i lovgivningen er et forsøg på at gøre det nemmere for borgerne at finde rundt i deres pensionsordninger. De fleste danskere vil få pension udbetalt fra forskellige, og nogle fra mange, kasser. Det kan være svært for borgerne at få et overblik over, hvor mange pen-

ge de kan regne med at få udbetalt, når de bliver pensioneret.

Det kan vi ikke være tjent med i et moderne samfund, og derfor foreslår vi, at det vil være muligt også for pengeinstitutter at tilslutte sig det internetbaserede PensionsInfo. PensionsInfo eksisterer allerede, men skal det fungere optimalt, er det nødvendigt, at alle med en pensionsopsparing kan bruge systemet, også selv om deres opsparing ikke er i en pensionskasse. Med dette forslag vil borgere, der har en pensionsopsparing i et pengeinstitut, kunne få et overblik over, hvad der står på deres pensionskonto den dag, de har brug for det. Det er god borgerservice.

Jeg kan på Socialdemokratiets vegne støtte forslaget og håber på en hurtig udvalgsbehandling.

Rikke Hvilshøj (V):

Dette lovforslag er en del af regeringens øvelse i at tage med den ene hånd og give med den anden over for erhvervslivet. Og den store taber i denne øvelse er erhvervslivet.

719 mio. kr. hiver man her ud af erhvervslivet, og der er absolut ingen substansmæssige argumenter fra regeringen for, at kompensationsbidraget til de private arbejdsgivere skal nedsættes. Forslaget har ene og alene det formål at hive penge ud af erhvervslivet, og det er absolut ikke, hvad der er behov for, tværtimod. Jo flere penge man hiver ud af erhvervslivet, jo dårligere bliver deres konkurrenceevne.

I forhold til regeringens finanslovsoplæg er skruen endda blevet strammet, og man pålægger nu erhvervslivet nye omkostninger med tilbagevirkende kraft. Således vil nedsættelsen af ATP-kompensationen komme til at berøre beskæftigelsen allerede i 4. kvartal for år 2000, og erhvervslivet har haft en berettiget forventning om størrelsen af det her kompensationsbidrag siden slutningen af 1999. Det er ikke rimelige vilkår at give erhvervslivet.

Denne del af lovforslaget, der hiver 719 mio. kr. ekstra ned i statskassen, er alene årsag til, at Venstre ikke kan støtte det samlede lovforslag.

(Kort bemærkning).

Lone Møller (S):

Jeg vil godt spørge fru Rikke Hvilshøj, om hun ikke kan bekræfte, at det faktisk går rigtig godt for dansk erhvervsliv. Det går i hvert fald væsentligt bedre, end da vi havde en borgerlig regering.

Og så vil jeg også spørge, om fru Rikke Hvilshøj kan komme med nogle eksempler på, at danske erhvervslivs konkurrenceevne er blevet forringet.

(Kort bemærkning).

Rikke Hvilshøj (V):

At det går godt for det danske erhvervsliv, kan vi og skal vi alle sammen være glade for, for det er det, der er med til at finansiere, at vi overhovedet kan have et velfærdssamfund, og derfor ser vi ingen grund til at slå det oven i hovedet ved at give det færre indtægter eller flere udgifter.

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Med dette forslag griber regeringen endnu en gang ensidigt ind i den gamle aftale med arbejdsmarkedets parter fra 1988, hvor arbejdsgiverne som kompensation for først arbejdsmarkedsbidraget, senere tillægsmomsen, helt eller delvis slap for en række betalinger, som relaterede til antallet af medarbejdere i virksomhederne – alt sammen med det gode formål at styrke beskæftigelsen.

Som bekendt var også de nuværende regeringspartier med i den omtalte aftale. Allerede sidste år kastede regeringen al skam over bord, og til trods for den gamle aftale rannede man flere hundrede millioner kroner til sig fra arbejdsgiverne.

Nu gentager man så plyndringstogtet, hvad der vil komme til at koste arbejdsgiverne godt 700 mio. kr. om året.

Hvad der er godt for erhvervsvirksomhederne, er også godt for Danmark, sagde statsministeren under EU-kampagnen for få måneder siden. Og heraf følger naturligvis, at hvad der er skidt for virksomhederne, er også skidt for Danmark. Men det har regeringen tilsyneladende fuldstændig glemt allerede nu.

Vi stemte imod det tilsvarende lovforslag sidste år, og det vil vi også gøre i år.

Ole Sohn (SF):

Jeg skal lige indledningsvis slå fast, at SF kan støtte lovforslaget, som er fremsat. Men der er noget, der har undret mig lidt ved debatten. Det er den måde, som Venstre og De Konservative har behandlet sagen på ved at sige, at nu stjæler man fra erhvervslivet igen, og nu går det bare skidt.

Jamen er man slet ikke opmærksom på, at når vi nu har en finanslov, og vi gerne skulle have

lavet en fremadrettet erhvervs politik, hvor det også er nødvendigt, at vi understøtter fra samfundets side, fra Folketingets side, så må alle da bidrage? Det er jo ikke et spørgsmål om, at vi tager nogle penge. Det er jo et spørgsmål om, at vi med en finanslov har lavet, jeg kan i hvert fald roligt sige, årtusindets mest fremadrettede erhvervs politik. Jeg tror i øvrigt også, at vi kan tage det forrige årtusinde med.

I denne finanslov ligger der milliardinvesteringer til uddannelse, forskning – til gavn for hvem? Erhvervslivet! Der ligger milliardinvesteringer i dk21-planen, som er med til at understøtte den nye økonomi, nye innovative virksomheder osv., osv. Der ligger forslag om, at vi, når erhvervslivet ikke af sig selv har kunnet finde ud af at lave en aftale, så lige giver dem lidt gulerod/pisk og er med til at sikre, at de unge, som ikke kan få praktikpladser, kommer ud.

I det ene eksempel efter det andet er den finanslov skruet sådan sammen. Den har jo desværre lidt forfejlet fået betegnelsen en rød finanslov, men er jo i virkeligheden en meget fremadrettet erhvervs politisk finanslov.

Det er klart, at nogle af initiativerne skal sættes i gang med et input fra samfundet, og det kræver nogle penge. Det ligger der bl.a. heri. Og derfor kan jeg ikke forstå, hvorfor man så ensidigt fokuserer på fra Venstres og De Konservatives side, at den eneste form for erhvervs politik, de kan præstere, bare er ned med skatter og afgifter.

Det er simpelt hen for fattigt. Men jeg må sige, at Det Konservative Folkeparti lever jo meget flot op til deres partinavn: at være konservative.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Til hr. Ole Sohn: Men det er jo også rigtigt, at i finansloven er nedsættelse af aktieselskabsbeskatningen med 2 pct. en fordel for erhvervslivet, som jeg ikke kan argumentere for. Jeg går stik imod det forslag her, men jeg går heller ikke ind for at sætte aktieselskabsskatten ned. Der er nemlig det, at dette forslag her øger virksomhedernes omkostninger, hvorimod skat kun er noget, man betaler af sit overskud.

Og tror hr. Ole Sohn virkelig, at de virksomheder – og det er argumentationen for den lave aktieselskabsskat – der overvejer, hvor de skal investere i Europa, er så dumme, at de kun ser på aktieselskabsbeskatningen, men ikke ser på, hvordan det generelle erhvervsklima og hvor-

dan den generelle omkostningsbelastning er for erhvervslivet?

(Kort bemærkning).

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Tak til hr. Ole Sohn for den store kompliment, at jeg levede op til partinavnet. Det er jeg utrolig glad for at også hr. Ole Sohn kunne høre i mit indlæg.

Hvad den her problemstilling angår, synes jeg egentlig, at den er meget enkel. I 1988 blev der indgået en aftale mellem det politiske system og parterne på arbejdsmarkedet, herunder virksomhederne. Virksomhederne skulle betale noget mere på ét område og slap så for nogle udgifter på et andet område. Det var en aftale, som man selvfølgelig skal stå ved.

Hvis man vil lave en ny aftale med arbejdsmarkedets parter og dermed med virksomhederne om en ny fordeling af det her, hvor man giver noget fra virksomhedernes side til gengæld for at få nogle goder, jamen så vil det da være helt i orden, men her griber man altså ensidigt ind i en gammel aftale. Det er meget lidt hensigtsmæssigt for aftalekulturen i det danske samfund.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Til hr. Ole M. Nielsen: Jamen hvis man ser tingene isoleret, så kan de altså nogle gange se anderledes ud, end de gør, hvis de ses i en sammenhæng.

Jeg er fuldstændig enig med hr. Ole M. Nielsen i, at en virksomhed, som skal til at etablere sig, en udefrakommende virksomhed, som ønsker eller overvejer at placere sig et eller andet sted i Europa og vurderer, om den skal placere sig i Danmark, ikke gør det ud fra, om den nu får en større eller mindre kompensation af ATP-indbetalinger, eller om selskabsskatteprocenten er det ene eller det andet. Man tager en samlet oversigt, fordi virksomhederne jo tydeligvis er utrolig kloge og fremadrettede. De ser på helheden. De ser på: Er infrastrukturen i orden, er de sociale forhold i orden, kan man få børnene passet, er der uddannelsesmuligheder? Det er det samlede billede.

Og det er jo netop det, finansloven er et udtryk for. Man har set på det samlede billede, og samlet set mener jeg faktisk, at erhvervslivet kan være tjent med de initiativer, der ligger i finansloven, hvilket flere og flere af organisationerne faktisk også

Anden næstformand (Henning Grove):
Ja, tak! Vi skal overholde tiderne her.

Annette Jørgensen (DF):

I Dansk Folkeparti er vi skeptiske over for det fremsatte lovforslag, fordi det igen er et felttog, der vil ramme vores virksomheder.

Af pressen har det fremgået, at Dansk Arbejdsgiverforening har udtalt, at det vil medføre en ekstraregning på 100 mio. kr. Det er ikke netop øgede omkostninger, virksomhederne har brug for. Hertil kommer, at virksomhederne allerede har disponeret ud fra de gældende ordninger, og det kan næppe være rigtigt, at regeringen og forligspartierne har valgt at løse de tekniske problemer, som de selv har rodet sig ud i, ved at udskrive en trecifret millionregning til arbejdsgiverne.

Dansk Folkeparti må afvise det foreliggende lovforslag, men vil naturligvis under udvalgsarbejdet konstruktivt arbejde for at få afklaret specielt de økonomiske aspekter for vores virksomheder.

Lone Yalcinkaya (CD):

Denne tale kan heldigvis gøres meget kort. CD kan ikke støtte forslaget, da det er en ekstra belastning af erhvervslivet, som vi mener er urimelig.

Efter nejdet den 28. september har CD argumenteret stærkt for – og her mener jeg, at vi ja-partier var enige deri – at der ikke må ske yderligere belastninger for erhvervslivet, da det netop er dette erhvervsliv, der skal sikre, at de negative konsekvenser, der måtte være af nejdet, ikke bliver for store.

Vi ville i CD faktisk gå den modsatte vej, end dette lovforslag gør, nemlig ved at give lettelser for erhvervslivet. Forslaget her er forkert, og derfor kan vi ikke støtte det.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Nu tilkommer det jo ikke mig at kommentere, hvad ja-partierne blev enige om før folkeafstemningen, men sådan som jeg husker det, var det jo sådan, at hvis den profeti, som ja-partierne havde om, at dansk økonomi ville gå ned ad bakke og erhvervslivet ville få væsentlig dårligere forhold, gik i opfyldelse, så måtte man ikke foretage belastninger.

Men nu viste virkeligheden jo, at de profetier eller påstande eller illusioner, som ja-partierne gjorde sig, blev gjort til skamme. Dansk er-

hvervsliv, dansk økonomi har det væsentligt bedre efter nejat.

(Kort bemærkning).

Lone Yalcinkaya (CD):

Nu ved jeg ikke, hvor hr. Ole Sohn har det fra med, at erhvervslivet har det meget bedre i dag end før nejat, hvor der trods alt er gået meget, meget kort tid. Jeg skal så også understrege, at CD var ikke det parti, der førte an med at komme med trusler, men vi har understreget, at det kunne have negative konsekvenser, uden at bruge det som en trussel, og de konsekvenser ville vi gerne se, hvis der er nogle.

Derfor er det vigtigt, at man ikke belaster dem, der skal betale for, at vi kan have et rart samfund.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Min viden om dansk økonomi og dansk erhvervslivs forhold har jeg sådan set bare fra KFX-indekset og fra avisernes erhvervssektioner og kronekurser og det hele. Jamen alle parametrene går op. Finansministeren er lykkelig, når han ser de her tal.

Anders Samuelsen (RV):

Lovforslaget består af tre dele:

For det første en nedsættelse af arbejdsgiverens kompensationsbidrag ved erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, hvilket er en del af finanslovaftalen for 2001.

For det andet foreslås kompensationsordningen udvidet til også at gælde Færøerne og Grønland, hvilket giver en beskedent forventet merudgift.

Endelig indebærer forslaget et forbedret lovgrundlag for opfyldelsen af en central pensionsoplysning, som kan hjælpe den enkelte borger med at holde styr på den samlede pension fra forskellige pensionsordninger, hvilket vil være særdeles relevant for fremtidens pensionister, som vil få pension fra mange forskellige steder.

Samlet set kan Det Radikale Venstre støtte forslaget.

Jette Gottlieb (EL):

Vi ser det nedsatte bidrag som en del af finansieringen af de små sociale forbedringer, der er en del af finansloven, og det er jo ikke så ringe endda.

Vi går såmænd også ind for, at de grønlandske og færøske virksomheder bliver ligestillet

med de danske og udenlandske i forbindelse med det.

Endelig kan vi tilslutte os udvidelsen af pensionsinformationssystemet, specielt fordi det i forslaget er præciseret, at oplysningerne kun tilgår den, som de vedrører, så vi støtter forslaget i sin helhed.

Ole M. Nielsen (KRF):

Kristeligt Folkeparti kan ikke støtte forslaget her. Det er en ensidig belastning af erhvervslivet og en forbedring af finansloven.

Hr. Kirkegaard kom jo med det rigtige argument imod det, netop at det er en del af en gammel aftale, hvor man så går hen nu og løsner den ene ende af aftalen uden at gøre noget ved den anden ende. Så det kan vi selvfølgelig ikke.

Hr. Ole Sohn forstod ikke min argumentation før, kunne jeg forstå på hr. Sohns svar. Det, jeg mente, var, at det er bedre at have 2 pct. højere aktieselskabsskat, for skat betaler man trods alt kun, når man har tjent penge. Det er bedre end at have højere generelle omkostninger, som man får ved det tiltag, som regeringen står for her med at fjerne den ATP-kompensation.

Og det er det, der er for meget af i finansloven, altså en belastning af erhvervslivet, og så giver man dem det der lille plaster på såret ved at nedsætte aktieselskabsskatten, som jo især kommer den finansielle sektor til gode, og den har jeg såmænd ikke så meget til overs for. Det er måske noget sludder, men de klarer sig jo nok, tror jeg.

Så vil jeg sige, at så er hr. Ole Sohn og undertegnede jo selvfølgelig fuldstændig enige om, at både virksomhederne og befolkningen i det hele taget har det bedre efter den 28. september.

Mogens Andreassen (UP):

Nu lagde jeg jo mærke til, at arbejdsministeren, da vi behandlede det foregående lovforslag, ikke var klar over, at der var lagt afgifter og byrder, økonomiske byrder, på virksomhederne.

Det her er jo en gentagelse af det, vi gjorde sidste år. Om man kalder det en afgift eller en kompensationsnedsættelse, kan jo være bedøvende ligegyldigt, for det er faktisk en omkostning mere for virksomhederne, når man fremsætter sådan et lovforslag som det her.

Det er uforståeligt for mig, at regeringen bliver ved på den måde. Det er uforståeligt, at man ikke kan se, at virksomhederne skal have de vilkår til at skabe arbejdspladser, de skal have vilkårene til den konkurrenceevne, der er nødven-

dig. Og dem kan man jo ikke blive ved med at beskære på den her måde, uden at det giver bag-slag på et tidspunkt.

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

Hr. Mogens Andreasen forstod åbenbart ikke under det forrige punkt på dagsordenen, at jeg sagde, at der var noget vrøvl i sætningen, at »man pumper afgifter ud«. Det må da være at suge afgifter ind, hvis det skal være rigtigt beskrevet.

Ikke mere om det. Jeg vil understrege, at lovforslaget her jo fremsættes som et led i den samlede finanslovaftale. Jeg vil gerne takke forligspartierne for, at vi har kunnet opnå enighed om, at der også fra dette område skal ydes et bidrag til at få den samlede samfundsøkonomi til at hænge sammen.

Det er glædeligt, at der er et flertal, der vil tage det ansvar på sig at sørge for, at der er dækning for de udgifter, vi er enige om skal afholdes.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Arbejds-markedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 102: Forslag til lov om ændring af lov om servicejob. (Udvidelse af anvendelsesområdet, forlængelse af forsøgsperioden, genoptjening af ret til dagpenge m.v.).

Af arbejdsministeren (Ove Hygum).
(Fremsat 10/11 2000).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Bjarne Laustsen (S):

Lovforslaget her handler jo om servicejob. Selve tanken om servicejob er faktisk en genial tanke, som vi nu gør endnu bedre.

Den oprindelige tanke var jo egentlig at slå to fluer med ét smæk, at give de lidt ældre ledige muligheder for et fast job, samtidig med at man i kommunerne på områder, hvor der kunne være behov for mere offentlig service, netop kunne oprette de her job, specielt inden for ældresekto-ren.

Når jeg nu siger, at vi gør det endnu bedre, så er det, fordi vi for det første udvider ordningen lidt, ved at vi siger, at den også kan bruges på selvejende institutioner og humanitære organisationer.

Dernæst gør vi det – det er jo en forsøgsperiode, vi er inde i – at vi forlænger den yderligere med 1 år. Og dernæst er der det kritikpunkt, der har været nævnt, og som vi i Socialdemokratiet er meget glade for, som vi nu kan gøre noget ved, nemlig at man nu i servicejobbene kan medregne optjening af dagpengereften.

Og som noget, der er afgørende vigtigt for at få ordningen sat helt i gang, ja, så udloddes der en pulje på 100 mio. kr., hvoraf man kan få 50.000 kr. til hvert servicejob, der oprettes inden for ældresektoren. Det ekstra tilskud svarer således til en 3-4 måneders efterlønsudgift.

Det er mit håb med det forslag, vi nu fremsætter, at vi kan få sat yderligere skub i servicejobbene. Og det hænger selvfølgelig lidt sammen med de forslag, vi efterfølgende skal behandle.

Servicejobbene her er også godt for det forhold, at hvis man står over for at falde ud af a-kassen, ja, så kan man få et job i kommunen. Og jeg tror, mange kommuner vil tænke sig godt og grundigt om, for ikke at folk falder ud af dagpengesystemet, så man her giver dem et servicejob, for på den måde kan man netop slå de to omtalte fluer med ét smæk.

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Jeg vil gerne spørge den socialdemokratiske ordfører: Når man nu efter ordførerens opfattelse gør en ordning endnu bedre, f.eks. ved at udvide ordningen til, at den også kan bruges af selvejende institutioner, hvorfor må f.eks. et privat firma, der driver et plejehjem, så ikke også få mulighed for at deltage i den her ordning?